

Araméerna i Övre Mesopotamiens inhemska ursprung

Johny Messo (2005)

Översatt från engelska till svenska av David Dag

De forntida araméerna har traditionellt setts som "kamel nomader"[1] som "spred sig ut från utkanterna av den syrisk-arabiska öknen"[2] varifrån ett inslag av "de arameiska stammarna invaderade Mesopotamien, och grundade där en rad små stater"[3]

Denna uppfattning har dock uppstått ur ett vidare perspektiv om "semiternas" ursprung.[4] Inom denna grupp, är araméerna i allmänhet klassificerade som tillhörande den (nord)västra grenen; Akkaderna, Babylonierna och Assyrierna, är bla, betraktade som Öst-semiter.

Fram tills nyligen, så hade dessa och liknande beskrivningar av araméernas framväxt och framträdande dominerat den konventionella forskningen Trots det, så har en ny generation forskare avstått från detta konventionella yttrande på bekostnad av en alternativ modell.

Här räcker det med att citera några experter som har förkastat de föråldrade teorier och bekräftade den infödda Mesopotamiska identiteten av de forna araméerna, de moderna "syrianernas" förfäder.

Dunkla toponymer under namnet "Aram" som en hänvisning till ett förmodat arameiskt territorium, förekommer i en text så tidigt som det tredje årtusendet f.Kr. och framåt.[6] Obestridda bevis på appellativet "Araméer" kommer från Tiglat-Pileser I's annaler (styrde mellan 1114-1076 f.kr)

En forskare,[7] daterade detta vittnesmål till året 1111, uppdelade på två inledande etapper i de tidigaste araméernas historia, dvs. deras "förhistoria" (som slutar 1111) och deras "ur-historia" (1111-912). 912 f.kr. var det år då Adad-nirari II besteg den assyriska tronen och började avveckla arameiska territoriella enheter i Mesopotamien, som långsamt införlivades i det växande nyassyriska riket.

Självklart, så är den första hänvisningen till en grupp människor som heter "Araméer" daterad till cirka 1111 f.Kr. och trots det utesluter inte det faktum att "Araméer" fanns innan denna period. Det är nämligen erkänt, att vissa stammar som senare definieras som "arameiska" i assyriska texter (t.ex. Beth Zamani)[8] var närvarande i det antika Främre Orienten innan 1100-talet då de dykt upp som ny politisk enhet. "Precis som dessas föregångare [sc. Amoriterna] gjorde,

"resonerade den framlidne Dion, "Araméerna kan ha befunnit sig i det dunkla bylivets" slutna "nomadism" under flera århundraden innan de hävdade sig i västra Asiens politiska arena"[9]

När det gäller den falska beskrivningen av "kamel nomader", så finns det inga bevis och det kanske projicerades över araméerna, med de antika och moderna araberna (och beduinerna) i åtanke. [10] "I själva verket" noterade Schniedwind, " att en karakterisering av de tidiga araméerna som "nomader" är tvivelaktig. De tidiga araméerna var snarare halv-nomadiska boskapsuppfödare.[11]

Glenn Schwartz banbrytande studie förkastar den svaga invasions eller migrations hypotes, som införts ovan, och föreslog en annan konstruktion för araméernas tidiga historia.[12]

Efter att ha granskat arten av "bevisen för de tidiga araméerna" och deras stadsstater i Syro-Mesopotamien, kritiserade han den konventionella tolkning av den arameiska uppkomsten i de nyassyriska källorna"(281), tack vare vilken" [V]åra åsikter tenderar att vara assyro-centrerad "(284). Vad mera är, "de historiska och arkeologiska bevisen för de tidiga araméerna är ensidiga på flera avgörande sätt"(280). Därför kommer, under rådande omständigheter varje försök att rekonstruera uppkomsten av den arameiska historien att vara ofullständig och ensidig.

Även Pitard hävdade att "den traditionella invasions modellen" är felaktig och erkände att de tidiga (fördomsfulla) källor om araméerna "ger ingen tydlig hint om att araméerna var nykomlingar i Övre Mesopotamien." [13] "Det finns helt enkelt inga bevis", förklarade han vidare "att befolkningen i Övre Mesopotamien och nordöstra Syrien fördrevs av stora grupper av arameiska stammar som tidigare hade bott i öknen." [14] Således, byggdes det påstådda arameiska intrångets [grund] i dessa länder på ett felaktigt antagande och det är mer sannolikt att "de var de Väst semitisk-talande folken som hade bott i det området genom hela det andra årtusendet [f.kr], vissa som boskapsuppfödare och vissa i byar, och städer"[15]

Angående området som i huvudsak motsvarar dagens nordöstra Syrien, konstaterade Sader att: "De vandrande araméerna inte längre kan ses som" inkräktare "som brast ut ur den syrisk-Arabiska "öken", utan snarare som det lantliga inslaget, en naturlig del av den sena bronsålderns [cirka 1550-1200 f.kr] syriska samhälle. "[16] Även om McClellan inte håller med Sader på vissa mindre frågor, så instämmer han, "att det finns få bevis för [en] invasion kommande utifrån"

De forna Araméerna, som var allmänt förekommande i de norra delarna av Syro-Mesopotamien, kan därför ses som de inhemska invånarna av Övre Mesopotamien och Nordöstra Syrien. Från norr till söder, var de viktigaste arameiska statsbildningar i norra Mesopotamien Beth-Zamani, Beth-Bahiani, Beth-Halupe och Laqu.[18]

Så vitt jag vet finns det ingen specialist som kommer att förneka den arameiska härkomsten av dagens Arameisk-talande kristna från dessa områden.

Faktum är att, i sin bok om Tur-'Abdin,[19] det arameiska namnet på en kristen enklav i sydöstra Turkiet, härledde Palmer med rätta från nyassyriska annalerna: ”Inte nog med att olika byars namn fortfarande är i bruk, men även dessa typer av jordbruk och samma skicklighet inom metallarbete är karakteristiska för den gamla arameiska rasen av kristna, som är ärftliga invånarna av högslätten.”[20] "Detta bekräftar, "bekräftade en annan forskare, "en viss kontinuitet, om inte en direkt härkomst, mellan den arameiska världen, och den syriska [syrianska]-världen och kyrkan som skulle bära det namnet." [21]

Senaste decennierna har bevittnat om en annan verklighet, nämligen att en statsunderstödd politik avser att turkifierna alla de antika arameiska namnen på de orter och byar. [22] Följaktligen, inom en snar framtid kommer denna process att ha utplånat en väsentlig del av den antika arameiska civilisationen i Övre Mesopotamien och därmed avsluta dess kontinuitet.

Översatt av David Dag

Fotnoter:

1. William Foxwell Albright, "Syria, the Philistines, and Phoenicia," in L.E.S. Edwards et al. (eds.), *The Cambridge Ancient History II:2* (Cambridge, 1975), sid. 532.
2. Malamut, "The Aramaeans," in D.J. Wisemann (ed.), *Peoples of Old Testament Times* (Oxford, 1973), sid. 134. Malamut hade, omedelbart efter den citerade meningen, skrivit inom parentes: "även om det ibland är fastställt att de kom från norr" .
3. S. Moscati, *Ancient Semitic Civilizations* (New York, 1957), sid. 169.
4. Cf. (e.g.) F. Schühlein's uppslagsord 'Semites' (Semiter) i nätupplagan av The Catholic Encyclopedia <http://www.newadvent.org/cathen/13706a.htm> (1912) Vol. 13.
5. Till exempel, De Lacy O'Leary, *How Greek science passed to the Arabs* (London, 1949), sid. 182 n. 1, skriver felaktigt om de syriska kristnas stamfäder att "(d)et Arameiska folket var en avvikande nordlig gren av araber, nomader i öknen mellan Mesopotamien och Syrien."
6. För den senaste och omfattande analysen av dessa tidiga händelser, se Edward. Lipiński, *The Aramaeans: Their Ancient History, Culture, Religion* (Peeters, 2000), sid.. 26-40.

7. Ran. Zadok, "Elements of Aramean Pre-History," in M. Cogan and I. Eph'al (eds.), *Ah, Assyria... Studies in Assyrian History and Ancient Near Eastern Historiography Presented to Hayim. Tadmor* (Jerusalem: Magnes Press, 1991), sid. 104.
8. Cf. Edward. Lipiński, *op. cit.* (n. 6), sid 135-161, om denna arameiska statsform. På sid. 136, förklarar författaren att "[D]ess huvudstad var dåtida Amida, moderna Diyarbakır," i sydöstra-Turkiet. Se *ibid.*, sid. 45-50, för fler exempel.
9. Paul E. Dion, "Aramaean Tribes and Nations of First-Millennium Western Asia," in J.M. Sasson *et al.* (eds.), *Civilizations of the Ancient Near East* Vol. II (Hendrickson, 1995), sid. 1281.
10. Glenn .M. Schwartz, "The Origins of the Aramaeans in Syria and Northern Mesopotamia: Research Problems and Potential Strategies," i O.M.C. Haex *et al.* (eds.), *To the Euphrates and Beyond: Archaeological Studies in Honour of Maurits N. van Loon* (Rotterdam, 1989), sid. 282f; William M. Schniedewind, "The Rise of the Aramean States," i Mark W. Chavalas och K. Lawson Younger, Jr. (eds.), *Mesopotamia and the Bible: Comparative Explorations* (Baker Academic, 2002), sid. 280.
11. W.M. Schniedewind, *op. cit.* (n. 10), sid. 283.
12. Glenn.M. Schwartz, *op. cit.* (n. 6), sid. 275-291. För denna fortsatta livsstil i Tur 'Abdin, se nedan (n. 20).
13. Wayne T. Pitard, "Arameans," i A.J. Hoerth *et al.* (eds.), *Peoples of the Old Testament World* (Baker Books, 1996²; 1994¹), sid. 209.
14. *Ibid.*, sid. 210 n. 6.
15. *Ibid.*, sid. 209f.
16. Helen Sader, "The 12th Century B.C. in Syria; The Problem of the Rise of the Aramaeans," in W.A. Ward & M.S. Joukowsky (eds.), *The Crisis Years: The Twelfth Century B.C. From Beyond the Danube to the Tigris* (Kendall / Hunt Publishing Company, 1992), sid. 162. Cf. *Ibid.*, "The Aramaean Kingdoms of Syria: Origin and Formation Processes," i G. Bunnens (ed.), *Essays on Syria in the Iron Age* (Peeters Press: Louvain, 2000), sid. 61-76.
17. Thomas L. McClellan, "The 12th Century B.C. Syria: Comments on H. Sader's Paper," i *ibid.*, sid. 170.
18. Cf. om dessa arameiska stater Sebastian.P. Brock & David. Taylor, *Den Dolda Pärlan: Den syriska ortodoxa kyrkan och dess kulturarv* Vol. I "Det forntida arameiska kulturarvet" (Rom, 2001), kapitel 4 "De arameiska kungarikena". Den första delen av de tre filmerna introduceras med en grupp arabiska beduiner ridande på sina kameler i eller i närheten Tadmor/Palmyra, en arameisk stat under antiken. Detta får inte misstolkas, såsom det ibland har gjorts, eftersom berättaren uttryckligen säger att dessa 21: a århundradets (2000-talets) beduiner är nog omedvetna om att de lever på helig mark i dag, nämligen den gamla och tidigare arameiska marken. Motivet bakom

denna introduktion är alltså tydlig med att visa att de inhemska araméerna fanns i tiden före utländska araber i dessa områden.

19. Sebastian P. Brock, "Tur 'Abdin – a Homeland of Ancient Syro-Aramaean Culture," i Hans. Hollerweger, *Living Cultural Heritage. TURABDIN: Where Jesus' language is spoken* (Linz, 1999), sid. 22, uttryckte det perfekt när han förtydligade: "Vilken än den korrekta ursprungliga etymologin av dess namn, Tur 'Abdin är väsentligen "Gudstjänarnas berg" efter vars namn myntades pga många av de kloster och kyrkor som grundades och blomstrade under en och en annan period under loppet och sexton århundraden"
20. Andrew N. Palmer, *Monk and Mason on the Tigris Frontier: The Early History of Tur 'Abdin* (Cambridge University Press, 1990), sid. 15. För samma livsstil bland de boskapsskötande araméerna under antiken, se ovan.
21. Sebastien. de Courtois, *The Forgotten Genocide: Eastern Christians, The Last Arameans* (översatt från franska av V. Aurora och publicerad av Gorgias Press, 2004), sidan. 279.
22. Cf. (e.g.) Fr. J.C.J. Sanders, "Atlas of Christian Aramaic Civilisation," i *The Harp* 1:2-3 (Juli, 1988), sid. 34. "Undersåtarna till Mustafa Kemal Atatürks imperium var inte är intresserade av kristna platser, så de utelämnar dem på moderna kartor över östra Turkiet, många gånger byter de namnen till turkiska namn, och det görs en skyldighet för deras kristna undersåtarna också. Denna holländska forskare och katolska präst tillkännagav i denna volym sitt planerade projekt att kartlägga de "avlägsna regionerna för de arameiska kristnas vagga" (33) för öst-syrianer (sc. "Nestorianer/Assyrier" och "Kaldéer"). Under tiden har, Fr. Sanders fullgjort sin *Assyrian-Chaldean Christians in Eastern Turkey and Iran: Their Last Homeland Re-Charted* (översatt från holländska och publicerad av A.A. Brediusstichting, 1997). Det är bara att hoppas att ett liknande projekt kommer att genomföras för "väst-syrianer".